II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. juni 1991

om anmodning til den franske regering om at suspendere nedennævnte støtte, som regeringen har ydet Pari Mutuel Urbain (PMU) og gennemført i strid med EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3

(Kun den franske udgave er autentisk)

(92/35/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved skrivelse af 27. juli 1989 anmodede Kommissionen Frankrig om at fremsætte bemærkninger vedrørende de formodede statstilskud til PMU samt om at give alle de oplysninger, der var nødvendige for Kommissionens vurdering af foranstaltningerne i forhold til Traktatens artikel 92 og 93; Kommissionen erindrede desuden om forpligtelsen i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, til at underrette den så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil,

(2) Ved skrivelse af 23. august 1989 anmodede de franske myndigheder Kommissionen om at forlænge fristen en måned, hvilket Kommissionen gjorde ved telexmeddelelse af 29. august 1989.

(3) De franske myndigheder svarede ved skrivelse af 11. oktober 1989, og den 6. november blev der afholdt et møde mellem Kommissionen og de franske myndigheder, hvor foranstaltningerne blev drøftet.

(4) Ved skrivelse af 11. januar 1991 meddelte Kommissionen Frankrig, at den havde besluttet at indlede den i Traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte procedure vedrørende syv tilskud, der var ydet PMU. Kommissionen anmodede Frankrig om at fremsætte bemærkninger til foranstaltningerne inden to måneder og anmodede endvidere om alle de oplysninger, den havde brug for med henblik på at fastslå det nøjagtige støttebeløb, og de perioder, i hvilke støtten var ydet.

(5) De franske myndigheder svarede ved skrivelse af 12. april 1991. Svaret indeholdt hverken de oplysninger, der var nødvendige for nøjagtigt at fastslå støttebeløbets størrelse og støtteperioden eller tilstrækkelige oplysninger til, at Kommissionen fuldt ud kunne vurdere, om foranstaltningerne var forenelige med det fælles marked.

(6) På grundlag af de oplysninger, der for øjeblikket står til Kommissionens rådighed, går den ud fra, at tre af de syv tilskud kun er ydet i en tidligere periode, men at de øvrige fire tilskud er permanente. Af disse fire tilskud har fritagelsen fra selskabsskat ingen finansielle virkninger for øjeblikket, fordi PMU og selskabets medlemmer kører med underskud.

(7) Såvidt Kommissionen har forstået, går de tre resterende tilskud ud på følgende:

Afgiftslempelse

PMU's finansielle ressourcer er øget på den franske stats bekostning, idet selskabet har fået midlertidig henstand med indbetalingen til staten af en række afgifter, der er lagt på indgåelse af væddemål i

forbindelse med hestevæddeløb. På denne måde kan PMU oppebære betydelige renteindtægter i den supplerende periode, beløbene står til PMU's rådighed. Disse afgiftslempelser stammer fra 1980, og henstandsperioden blev udvidet i 1982.

Undtagelse fra fristen på en måned for momsindbetaling

I henhold til denne undtagelse kan PMU straks fratrække moms, der er betalt til leverandører, i modsætning til de sædvanlige betingelser, hvorefter udbetalt moms først kan fratrækkes en måned senere. På denne måde kan PMU oppebære yderligere renteindtægter på den franske stats bekostning.

Fritagelse fra den sociale boligafgift

PMU er en europæisk økonomisk firmagruppe med ti medlemmer, der alle er virksomheder, der driver hestevæddeløb. Virksomheder af denne art sidestilles med landbrugsmæssige erhvervssammenslutninger, der er fritaget for den sociale boligafgift, arbejdsgiverne skal betale af deres samlede lønudgifter. PMU som sådan er fritaget for at betale denne sociale boligafgift af sine samlede lønudgifter, selv om selskabet ikke har nogen landbrugsvirksomhed.

(8) *EF's marked for indgåelse af væddemål i forbindelse med hestevæddeløb og dermed beslægtede ydelser*

Det er i almindelighed vanskeligt at udarbejde statistikker for servicevirksomhed. For den servicevirksomhed, denne sag vedrører, nemlig indgåelse af væddemål i forbindelse med hestevæddeløb og dermed beslægtede ydelser, er det særligt vanskeligt. Imidlertid er de nedenfor anførte oplysninger efter Kommissionens opfattelse tilstrækkelige til at påvise, at der foregår samhandel og konkurrence inden for indgåelse af væddemål i forbindelse med hestevæddeløb og dermed beslægtede ydelser, at PMU og et lille antal konkurrenter deltager i denne samhandel, at omsætningen er stigende, og at bookmaking og totalisatorspil ikke kan betragtes som særskilte markeder, der udvikler sig og fungerer uafhængigt af hinanden. Kommissionen finder derfor, uanset vanskeligheden ved at fremskaffe nøjagtige branchestatistikker, at betingelserne for, at den kan træffe beslutning som angivet i Domstolens dom i de forenede sager 296/82 og 318/82 (Leeuwarden) (1), er opfyldt.

(1) EF-Domstolen, Sml. 1985.

Markedets sammensætning, konkurrence og omsætning

Det er tilladt, og praktiseres, at vædde om udfaldet af hestevæddeløb i alle medlemsstaterne undtagen Luxembourg. Selv i Luxembourg har et internationalt bookmaking-selskab fået tilladelse til at åbne en indskudsbod for hestevæddeløb, men planerne er ikke blevet ført ud i livet.

Der kan spilles på væddeløbsbanen på to måder, nemlig i form af bookmaking, hvor der indgås væddemål med en bookmaker, som således løber en økonomisk risiko afhængig af de indgåede væddemål og resultatet af væddeløbene, eller gennem et totalisatorspil, hvor indsatsen lægges i en pulje, og gevinsterne udbetales som en given procentdel af indsatsen uden nogen økonomisk risiko for den, der driver totalisatorspillet. En dygtig bookmaker kan ved at tilpasse odds for væddemålene gøre meget for at reducere sin risiko og endog helt undgå den økonomiske risiko, der er forbundet med hans virksomhed.

Totalisatorspillet er den mest almindelige måde, hvorpå der indgås væddemål, og det er tilladt, og praktiseres, i elleve af medlemsstaterne. Bookmaking er endvidere tilladt og finder sted i Belgien, Tyskland, Irland, Italien og Det Forenede Kongerige.

Den samlede skønnede omsætning inden for væddemål i forbindelse med hestevæddeløb androg i 1989 14 570 mio. ECU. De to største markeder er Det Forenede Kongerige og Frankrig med en samlet omsætning på henholdsvis 8 042 mio. ECU og 4 456 mio. ECU.

Det tredjestørste nationale marked er Tyskland (516 mio. ECU) efterfulgt af Italien (444 mio. ECU), Irland (407 mio. ECU) og Belgien (381 mio. ECU). I Det Forenede Kongerige er bookmaking den vigtigste form for indgåelse af væddemål og tegner sig for over 96 % af alle væddemål. I Frankrig er det kun totalisatorspil, der er tilladt, og det har derfor 100 % af markedet.

Ladbroke

De største markedsdeltagere i Det Forenede Kongerige er Ladbroke, Brent-Walker og Corals med markedsandele på henholdsvis ca. 25, 20 og 12 %. Det er alle selskaber, der betaler de almindelige selskabsskatter ud over de særlige afgifter på væddemål, der er almindelige i medlemsstaterne. I kommerciel henseende er Ladbroke det mest aktive selskab med kontorer i Irland, Belgien, Tyskland, Italien, Spanien og Nederlandene.

I Irland har Ladbroke 50 indskudsboder, og i Belgien, hvor selskabet er markedsførende med en skønnet markedsandel på over 41 %, har det over 900 indskudsboder. Nummer to, med en markedsandel på ca. 16 %, er PMU i Belgien, der er adskilt fra PMU i Frankrig, men som også driver totalisatorspil. På tredjepladsen, med en markedsandel på 13 %, kommer Tiercé Franco-Belge, der ejes af Corals. Det står klart, at både Ladbroke og Corals begge er aktive på det belgiske marked.

I Nederlandene driver Ladbroke for øjeblikket statsmonopolet på totalisatorspil, som Ladbroke fik efter en licitation, de nederlandske myndigheder gennemførte i 1986. Ladbroke forsøgte i slutningen af 1990 at genforhandle kontrakten med de kompetente nederlandske myndigheder, NDR. Under forhandlingerne aflagde repræsentanter for NDR, ledsaget af repræsentanter for PMU, besøg i en række af Ladbrokes indskudsboder. Den 28. marts 1991 opsagde Ladbroke kontrakten med seks måneders varsel. Derefter blev såvel Ladbroke som PMU og en række andre selskaber anmodet om at fremsætte forslag til et totalisatorspil på edb. Den 25. maj 1991 udsendte de kompetente nederlandske myndigheder, NDR, en pressemeddelelse om, at de ville købe et amerikansk totalisatorsystem. Det står klart, at Ladbroke for øjeblikket driver virksomhed på det nederlandske marked, og at PMU og Ladbroke har konkurreret på dette marked.

PMU

I Frankrig har PMU i praksis et legalt monopol på al indgåelse af væddemål om udfaldet af hestevæddeløb uden for væddeløbsbanerne. Denne virksomhed tegner sig for 85 % af det franske marked, medens de resterende 15 % er indgåelse af væddemål på banerne, der også hovedsagelig er organiseret af PMU, men også af individuelle væddeløbsforetagender, der tager imod væddemål på banen på deres egne væddeløb.

Det er ganske vist først i de seneste år, PMU aktivt har forsøgt at ekspandere og drive virksomhed på markederne for indgåelse af væddemål og dermed beslægtede ydelser uden for Frankrig, men i henhold til lov af 23. december 1964 er PMU den eneste organisation i Frankrig, der har tilladelse til at modtage væddemål fra udlandet om franske løb og indgå væddemål i Frankrig om udenlandske løb.

PMU er enten direkte eller indirekte gennem kommercielle selskaber som f. eks. Pari Mutuel International (PMI), hvori PMU med 77,5 % har aktiemajoriteten, aktivt engageret i at eksportere indgåelsen af væddemål og dermed beslægtede ydelser til konkurrenceprægede, kommercielle markeder i andre medlemsstater og uden for EF. Dette mål fremgår utvetydigt af artikel 3 i PMI's vedtægter.

I 1980'erne har PMU på sit beskyttede hjemmemarked og med bistand fra den franske stat udviklet et avanceret computersystem med terminaler, der tager mod væddemål både på og uden for banerne. Samtidig har selskabet udviklet ekspertise inden for fjernsynsoptagelser af franske væddeløb og live-transmission til sine indskudsboder samt til andre agenturer ved hjælp af satellitforbindelser og terminaludstyr. Billederne veksler med baggrundsoplysninger om hestenes form og tidligere resultater på væddeløbsbanen. Sådanne oplysninger er absolut nødvendige, hvis selskabet skal kunne tiltrække nutidens spillere. Ladbroke har i samarbejde med de andre større bookmaker-selskaber i Det Forenede Kongerige udviklet lignende systemer for transmission af billeder og kommentarer fra britiske væddeløb.

PMU er engageret på det belgiske marked på forskellige måder.

Gennem sit datterselskab PMI oprettede PMU den 26. maj 1989 et datterselskab i Belgien under navnet Pari Mutuel Belge, forkortet PMB. PMB har bl. a. til formål at organisere og drive alle lovlige former for indgåelse af væddemål i Belgien; 99,98 % af PMB's aktiekapital ejes af PMI.

PMB er involveret i et projekt, der er udarbejdet af et joint venture-selskab benævnt Groupement Hippodromes Wallons, der går ud på at bygge to nye væddeløbsbaner i den wallonske del af Belgien. PMU skal stille den nødvendige tekniske knowhow til rådighed for indgåelsen af væddemål uden for væddeløbsbanen for både belgiske og franske væddeløb. I forbindelse med ydelsen af disse tjenester skal PMU transmittere sine billeder og kommentarer fra franske løb til Belgien. Ifølge forslaget vil dette indebære en investering for PMU på flere hundrede millioner belgiske francs.

Fra den 20. marts 1991 kan PMU's spillelokaler i Paris og i det nordøstlige Frankrig modtage og har i praksis modtaget væddemål for belgiske løb første og tredje onsdag i hver måned. Der er den 25. maj 1990 undertegnet en aftale om dette samarbejde mellem de to organisationer, og iværksættelsen af det er blevet legaliseret i Frankrig ved dekret 91-118 af 31. januar 1991.

I henhold til denne aftale indgår indsatsen i Frankrig og indsatsen i Belgien i en fælles pulje med henblik på fordeling efter totalisatorsystemet. Gevinsterne udbetales til spillerne, efter at både PMU og PMB har tilbageholdt et gebyr. Ved de tre første hestevæddeløb oversteg den franske indsats den belgiske, idet den franske del af indsatsen gennemsnitligt udgjorde mellem 54 % og 60 % af den samlede indsats. På grundlag af disse tre første væddeløb kan det beregnes, at den gennemsnitlige indsats fra franske spillere andrager ca. 2,3 mio. ffr. pr. væddeløb, svarende til ca. 14 mio. bfr. Dette svarer til en årsomsætning på 336 mio. bfr.

Dette tal er ganske vist lille sammenlignet med den samlede omsætning inden for branchen i Belgien på 381 mio. ECU, dvs. kun ca. 2 %, men det er kun baseret på en ekstrapolering af de tre første væddeløb. Beløbene kan meget vel stige, hvis den franske offentlighed bliver mere opmærksom på mulighederne for at indgå væddemål om udfaldet af løb i Belgien, samt hvis PMU udvider driften til andre dele af Frankrig.

Dette eksempel viser, at PMU driver virksomhed på tværs af grænserne, og det illustrerer navnlig den type samarbejdsaftale, PMU ønsker at indgå med tilsvarende organisationer i medlemsstaterne. PMU ønsker navnlig at få mulighed for at modtage væddemål i andre medlemsstater end Frankrig for væddeløb, der finder sted i Frankrig.

Dermed vil PMU skulle konkurrere direkte med Ladbroke. 95 % af Ladbroke Belgiums omsætning hidrører fra f. eks. væddemål om udfaldet af væddeløb i Frankrig. Også i Tyskland vedrører ca. 40 % af de indgåede væddemål udfaldet af franske væddeløb. PMU ønsker at vinde indpas på disse markeder og at anvende provenuet til at støtte hestevæddeløbene i Frankrig.

Et andet eksempel på PMU's konkurrence med Ladbroke fremgår af en klage, selskabet har indbragt for de belgiske domstole vedrørende indgåelsen af væddemål om franske løb i Belgien. I klagen hævdede PMU, at selskabet taber omsætning til Ladbroke fra spillere i såvel de belgiske som i de franske grænseområder, hvorfra der indgås væddemål pr. telefon. Kommissionen er ikke i besiddelse af tal for omfanget af indtelefonerede væddemål. Så vidt Kommissionen har forstået, er omfanget af indtelefonerede væddemål generelt stigende, idet de — kombineret med brugen af kreditkort — kan indgås enten i det land, hvor den telefonerende befinder sig, eller på tværs af grænserne. Det er utvivlsomt, at det finder sted, men tilsyneladende kun som en lille del af den samlede aktivitet.

Et andet eksempel på indgåelse af væddemål via telekommunikation er miniteltjenesten. Gennem den kan spillerne få oplysninger om væddemål på hestevæddeløb gennem et almindeligt fjernsynsapparat, der er placeret i deres eget hjem. Der kan indgås væddemål enten via terminal eller telefonisk. I Frankrig er indgåelse af væddemål via minitel relativt almindelig. Den miniteltjeneste, PMU yder i Frankrig, averteres og sælges nu i Belgien. Formålet må være at tilskynde belgiske spillere til at indgå væddemål om franske hestevæddeløb hos PMU i stedet for hos de andre selskaber på det belgiske marked. Dermed konkurrerer PMU med de andre selskaber på det belgiske marked, og også her er der klart tale om kommerciel virksomhed.

Det sidste eksempel på konkurrencen mellem PMU og Ladbroke i Belgien og på PMU's eksport til Belgien, der skal nævnes, er Ladbrokes klage over, at PMU har afvist at levere fjernsynsbilleder og kommentarer fra franske væddeløb til Ladbroke til brug ved indgåelse af væddemål uden for væddeløbsbanen. PMU har erklæret, at selskabet har til hensigt at levere billeder og kommentarer som led i dets samarbejde med Groupement Hippodromes Wallons. Kommissionen undersøger for øjeblikket denne klage.

I Tyskland sælger PMU live-fjernsynsbileder og kommentarer fra franske væddeløb til tyske bookmakere gennem PMI og dets tyske agent, Deutscher Sportverlag. På grundlag af prislisten for ydede tjenester og antallet af abonnenter anslår Kommissionen, at PMU har en omsætning på ca. 1 mio. ECU i Tyskland.

Kommissionen undersøger endvidere for øjeblikket en klage over, at PMU har afvist at sælge den pågældende dækning til Ladbrokes kontor i Tyskland. I forbindelse hermed er Kommissionen blevet opmærksom på den dom, distriktsdomstolen i Saarbrücken har afsagt i Hellmund-sagen. Sagen vedrørte PMU's og Deutscher Sportverlags afvisning af at sælge live-fjernsynsdækning af franske væddeløb og de dekodere, der var nødvendige for at kunne modtage fjernsynsbilleder og -lyd. Den tyske domstol fandt, at fjernsynsdækningen var absolut nødvendig for at kunne drive bookmaker-virksomhed og beordrede PMU og Deutscher Sportverlag til at sælge fjernsynsbillederne og -lyden til den tyske bookmaker.

Kommissionen tillægger denne distriktsdomstols afgørelse særlig vægt, da den ikke blot gør det klart, at PMU udøver kommerciel virksomhed i Tyskland, men også understreger, hvor vigtige live-fjernsynsbilleder og fjernsynskommentarer er for en bookmakers virksomhed.

I Schweiz har PMU siden den 14. april 1991 drevet 50 indskudsboder, hvor der indgås væddemål om udfaldet af franske væddeløb. Kontrakten om disse ydelser blev oprindeligt tildelt PMU i direkte

konkurrence med Ladbroke. Til trods for at Schweiz ikke er medlem af EF, finder Kommissionen på baggrund af Domstolens dom i Tubemeuse-sagen (sag C 142/87) (1), at disse oplysninger er relevante, da PMU's virksomhed i Schweiz kan styrke dets position på markederne og i samhandelen inden for EF. De kaster endvidere lys over den almindelige konkurrence mellem de to selskaber inden for indgåelse af væddemål og dermed beslægtede ydelser, og er endnu et eksempel på PMU's eksportvirksomhed.

PMU's eksportvirksomhed og mål er i øvrigt ingen hemmelighed. De er bekræftet af de franske myndigheder, og PMU's formand gjorde det på en pressekonference den 30. januar 1991 klart, at PMU agtede at eksportere sin tekniske knowhow med hensyn til edb-styret indgåelse og behandling af væddemål indgået uden for væddeløbsbanen og dermed sigtede mod at deltage i den internationale konkurrence.

Kommissionen konkluderer på grundlag af alle disse betragtninger, at PMU direkte eller indirekte deltager i samhandelen inden for EF, at PMU aktivt søger at udvide sin eksport, samt at selskabet er en af de vigtigste deltagere på markedet. Det fremgår også af oplysningerne, at der er samhandel og konkurrence inden for EF med hensyn til levering af tjenesteydelser i forbindelse med væddemål og dermed forbundne tjenesteydelser, at konkurrencen på det internationale marked stiger, efterhånden som de vigtigste deltagere på markedet søger at konsolidere eller udvide deres markedsandele, samt at barriererne mellem de nationale markeder forsvinder på grund af fremskridtene inden for moderne telekommunikation og de muligheder, der åbnes i kraft af edb.

Kommissionen bemærker endvidere, at PMU nyder godt af en privilegeret stilling i denne konkurrence i det omfang, hvori selskabet rent faktisk har et legalt beskyttet monopol på det næststørste nationale marked i EF.

(9) Kommissionen bemærker, at det kriterium, som er fastlagt i Philip Morris-sagen (sag 730/79) (2) for at fastslå, om der foreligger konkurrencefordrejning og påvirkning af samhandelen inden for EF, er formuleret således:

»Når en finansiel støtte, som ydes af en stat, styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten«.

I de foregående betragtninger er det påvist, at der er ydet statsstøtte, samt at der findes andre virksomheder, der konkurrerer inden for samhandelen i EF. Kommissionen må derfor konkludere, at betingelserne for at anvende Traktatens artikel 92, stk. 1, er opfyldt.

Når dette er tilfældet, er betingelserne for forudgående anmeldelse i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, givetvis opfyldt, idet anvendelsesområdet for denne artikels stk. 3 er større end anvendelsesområdet for Traktatens artikel 92, stk. 1. Hvis dette ikke var tilfældet, ville Kommissionens mulighed for at vurdere en støttes forenelighed med det fælles marked være stærkt formindsket og svækket. EF-Domstolen har altid givet udtryk for denne opfattelse.

Som følge heraf er støtten indført i strid med artikel 93, stk. 3, idet den ikke er anmeldt til Kommissionen allerede på planlægningstidspunktet, og den derfor må betragtes som ulovlig.

(10) På baggrund af ovenstående og som fastslået af Domstolen i dens dom af 14. februar 1990 i sag C 301/87 (Boussac) (3) om en overtrædelse af artikel 93, stk. 3, kan Kommissionen træffe en midlertidig beslutning, hvori de franske myndigheder pålægges straks at suspendere støtten til de pågældende selskaber og stille alle dokumenter og oplysninger til rådighed for en undersøgelse af, om støtten er forenelig med det fælles marked.

Efterkommer den franske stat ikke denne beslutning ved at suspendere gennemførelsen af støtteordningen og udbetalingen af støtten, kan Kommissionen, mens den undersøger sagens realitet, i henhold til retspraksis indbringe sagen direkte for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse i overensstemmelse med artikel 93, stk. 2.

(11) I betragtning af den direkte virkning af artikel 93, stk. 3 (4), og det utvetydige og ubetingede krav om, at udbetalingen af støtten skal indstilles øjeblikkeligt, skal denne beslutning have fuld virkning inden for det franske retssystem. Kommissionen gør opmærksom på, at det klart fremgår af Domstolens retspraksis, at det ikke blot er de natio-

(1) EF-Domstolen, Sml. 1990, s. I-959.
(2) EF-Domstolen, Sml. 1980, s. 2671.
(3) EF-Domstolen Sml. 1990, s. I-307.
(4) Jf. domme i sag 77/72 Capolongo, Sml. 1973, s. 611, sag 120/73 Lorenz, Sml. 1973, s. 1471, og sag 78/76 Steinicke, Sml. 1977, s. 595.

nale domstole, men også de nationale administrative myndigheder, herunder også de regionale og lokale myndigheder, der skal anvende EF-lovgivningen fremfor den nationale lov, hvor der er en konflikt mellem dem (1).

(12) Kommissionen har således allerede indledt den i Traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure vedrørende denne støtte da den på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke finder, at støtten er forenelig med det fælles marked efter artikel 92, stk. 1, og at den ikke på nuværende stadium kan nyde godt af undtagelserne i artikel 92, stk. 2, og 3.

Kommissionen gør opmærksom på, at såfremt der senere træffes negativ beslutning om støtten, kan den kræve, at enhver støtte ydet i strid med procedure reglerne i artikel 93, stk. 3 (2), tilbagebetales. Afskaffes støtten, skal den tilbagebetales i overensstemmelse med de procedurer og bestemmelser, der gælder inden for fransk ret, navnlig vedrørende morarenter af gæld til staten, idet renterne beregnes fra tidspunktet for ydelsen af den ulovlige støtte. Dette er nødvendigt for at genoprette den oprindelige situation (3) ved at fjerne de finansielle fordele, som virksomhederne med urette har haft som følge af den ulovlige støtte fra tidspunktet for betalingen af støtten.

(13) Ved skrivelse af 24. april 1991 anmodede Kommissionen Frankrig om at bekræfte, at de tre tilskud, der ydes for øjeblikket, var blevet suspenderet i overensstemmelse med forpligtelsen i Traktatens artikel 93, stk. 2, samt at bekræfte sin stilling inden for fem arbejdsdage. Ved telefaxmeddelelse af 30. april 1991 meddelte de franske myndigheder Kommissionen, at de ikke havde suspenderet ydelsen af disse tilskud —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den franske regering skal straks suspendere ydelsen af følgende tilskud:

— afgiftslempelser, der gør det muligt for PMU midlertidigt at udskyde betalingen af statsafgifter af de væddemål om udfaldet af hestevæddeløb, PMU tager imod

— fritagelse fra fristen på en måned for momsbetalinger

— fritagelse for den sociale boligafgift for PMU's ansatte

der er indført i strid med artikel 93, stk. 3, og den underretter inden femten dage Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 2

Frankrig skal inden 30 dage fra meddelelsen af denne beslutning afgive alle nødvendige oplysninger til brug for en vurdering af realiteten med hensyn til den i stk. 1 omhandlede støtte.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juni 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

(1) Jf. afgørelserne i sag 166/77 Simmenthal, Sml. 1978, s. 629, og sag 103/88 Constanzo (endnu ikke offentliggjort).

(2) Jf. dommene i sag 70/72 Kohlegesetz, Sml. 1973, s. 813, og sag 310/85 Deufil, Sml. 1987, s. 901, Jf. endvidere Kommissionens meddelelse i EFT nr. C 318 af 24. 11. 1983, s. 3.

(3) Jf. dommen i den allerede citerede sag C-142/87 Tubemeuse.